

Inhoud

Voorwoord	7
Route 352	12
Hoe het voorheen was	14
Hoe het allemaal begon	19
Naar de nefroloog	20
Beweegt u wel genoeg?	22
Fietsen tijdens dialyse	26
Oorzaak van de nierschade	28
Bidden voor een wonder	30
Predialyse	32
Dialyseverpleegkundigen aan het woord	34
Shunt	43
De dag van de eerste dialyse	46
Het streefgewicht	48
Brugstation	51
Van lijdend voorwerp naar meewerkend voorwerp	53
Overdenkingen tijdens de dialyse	58
De verloren zoon	60
Eerbetoon	63
In hogere sferen	69
Een bijzonder weekend	72
Over Nierpatiënten Vereniging Máxima	78
Tot slot	82
Nawoord	84

De dag van de eerste dialyse

De dag van de eerste dialyse was een heel bijzondere. De eerste behandeling was ook extra spannend omdat ik dit natuurlijk nooit eerder had meegemaakt. Hij vond plaats in een apart kamertje van de dialyseafdeling en mijn vrouw mocht er de hele tijd bij aanwezig zijn. Bovendien was er permanent een verpleegster bij. Een geruststellende gedachte. Ik weet niet meer of deze eerste dialyse de volle tijd heeft geduurd.

Het aanprikken en aansluiten was natuurlijk wel erg spannend. Ik was benieuwd hoe dat allemaal zou aanvoelen. Wat het aanprikken betreft: dat voelt de eerste keren niet prettig. Door af te spreken met de verpleegster wanneer de prik komt zorg je dat het minder naar is. Ik kan er wel bij zeggen dat het na verloop van tijd steeds gemakkelijker wordt. Tegenwoordig spreek in met de verpleegster af: 'inademen en uitademen'. Bij uitademen prikt zij de naald erin en dat gaat goed.

Het gaat overigens om twee naalden. Eén voor de arteriële bloedlijn en één voor de veneuze bloedlijn. Dit geldt dus voor mijn specifieke geval, met een shunt in

tot ik word opgehaald. Ik kijk zelfstandig op de planning om te weten welke stoel voor mij is gereserveerd. Voordat ik naar de voor mij gereserveerde stoel ga loop ik langs de linnenkamer voor een deken. Op de betreffende unit word ik verwelkomd door één of meer dienstdoende verpleegkundigen. Het komt voor dat 'mijn' machine toch al is opgebouwd. Omdat ik het leuk vind om die opbouw zelf te doen, krijg ik dan meestal een andere machine in diezelfde unit toegewezen. Het opbouwen heb ik op het brugstation geleerd. De verpleegkundige controleert echter alles nog een keer. Zodoende leer ik steeds weer wat bij. Er valt heel wat te leren van de verpleegkundigen, zij weten er erg veel van.

Mijn persoonskaartje stop ik de borstzak van mijn overhemd, omdat ik dat straks nodig heb bij het wegen. Het materiaal dat aangesloten moet worden ligt dan al in een pakket gereed. Kunstnier controleren, uitpakken en in de houder op de machine plaatsen. Vervolgens de eerste set met lijnen (aan te sluiten slangen) plus toebehoren uit de verpakking halen en systematisch aansluiten.

Het aansluiten bestaat uit drie verschillende stappen, die ieder worden afgerond met een goedkeuringsgeluid van de machine. De lijnen moeten langs diverse sensoren worden geleid en aan de kunstnier aangesloten. Een vijftal klemmetjes in de lijnen moeten worden aangesloten. Uiteraard controleer je ook of de